

Fien loopt naar Sappie. Die is al klaar met de wedstrijd.
 'Door jouw laarzen heb ik verloren!' schreeuwt ze. Omdat ze wiebelig waren en zwaar en...'
 Ze trekt de laarzen uit en gooit ze naar Sappies hoofd.
 'Ho, ho!' roept Meester Eekhoorn. 'Wat gebeurt hier?'
 'Ja, wat doe je nou, Fien?' vraagt oma.
 'Het is niet eerlijk!' schreeuwt Fien. 'Omdat we gingen ruilen, heb ik niet gewonnen. Alleen maar omdat ik die stomme laarzen aanhad en...'
 'Maar je wilde ze zo graag lenen!' zegt Sappie stomverbaasd.
 'Is dat zo?' vraagt oma streng.
 'Uhhmm...' stamelt Fien. Ze staart naar de laarzen. 'Ja,' zegt ze zacht.

- Anneke Wiltink -

Oudsten

ABC

De hardlooppwedstrijd

Kabouter Fien stelt aan Sappie voor om te ruilen van laarzen. Maar als ze aan de hardlooppwedstrijd meedoet, blijken de laarzen heel langzaam te zijn. Fien vindt het achteraf een oneerlijke ruil.

Kabouter Fien zit op een paddenstoel en poetst haar nieuwe laarzen.
 'Hoi Fientje, ben je klaar voor de wedstrijd?' roept haar zusje Sappie die vrolijk aan komt rennen.
 'Ja, ik ben er helemaal klaar voor, hoor...' Fien lacht alsof er niets aan de hand is. Maar vanbinnen maakt ze zich zorgen. Ze vindt haar laarzen heel mooi, maar de hardlooppwedstrijd kan ze er niet op winnen. Het zijn laarzen met hakken. En eigenlijk zijn ze ook te zwaar.
 Fien gluurt naar de sloffen van haar zus. Die zijn licht en zacht. Daar kan je vast goed mee rennen, denkt Fien. Opeens krijgt ze een idee. Ze wipt van de paddenstoel en loopt deftig heen en weer, zodat Sappie haar laarzen goed kan zien.
 'Wat vind je van mijn laarzen?' zegt ze dan. 'Ze zijn nieuw.'
 'Ja, prachtig...' antwoordt Sappie. Fientje ziet hoe Sappies ogen jaloers over de groene laarzen met sterren glijden.
 'Zou je ze niet eens willen passen?' vraagt Fien. 'Gewoon, om te kijken hoe ze staan?'
 'Weet je het zeker?' antwoordt Sappie gretig.
 'Natuurlijk!' zegt Fien. 'Alles voor mijn zus.' Snel trek ze haar laarzen uit en geeft ze aan Sappie.
 'O, dat is erg aardig van je,' murmelt die. Sappie gaat op de paddenstoel zitten en probeert de laarzen aan te trekken. Maar ze krijgt ze niet goed over haar voeten.
 'Je voeten zijn denk ik een beetje opgezwollen, Sap,' zegt Fien snel. 'Moet ik je helpen?' Samen trekken ze hard aan de laarzen. Sappies hoofd wordt helemaal rood. Maar dan heeft ze de laarzen eindelijk aan. Wiebelend gaat ze staan.
 'Beeldig!' roept Fien overdreven.
 'Ze zitten wel wat strak...'
 'O, maar ze staan je prachtig!'
 'Maar doet dat dan geen pijn...' twijfelt Sappie.
 'O, dat is gewoon wennen,' zegt Fien. 'Dat had ik in het begin ook. Maar dat gaat heel snel over, hoor.'
 Intussen steekt Fien soepel haar voeten in Sappies sloffen. Die zitten als gegoten. Teverden stapt ze op en neer door de bladeren. Fientje grinnikt als ze ziet hoe Sappie van de paddenstoel naar een boom loopt.
 'Het zijn stoere laarzen!' roept ze nog eens naar haar zus.
 Die begint te glunderen. 'Ja, ik voel me ook wel stoer zo.'
 'Je mag ze wel lenen,' zegt Fientje dan.
 'Echt?' vraagt Sappie ongelovig. 'Maar waren ze niet heel duur?'
 'Als ik jouw sloffen aan mag, vind ik het best.'

'Goed dan. Laten we ruilen,' besluit Sappie. En tevreden gaan de kaboutermeisjes uit elkaar.

Die middag rent Fientje een goede wedstrijd. Op Sappies lichte sloffen laat ze veel kabouters achter zich en wint ze de tweede prijs. Na de wedstrijd komt ze haar zus weer tegen.
 'En? Hoeveelste ben je geworden?' vraagt Fien.
 'Ik had een blaar, ik ben uitgevallen,' zegt Sappie teleurgesteld. Even voelt Fien zich een beetje schuldig. Maar dan zegt Sappie boos: 'Waarom heb je niet gezegd dat je niet kunt rennen op laarzen met hakken?'
 'Nou, jij wilde zelf ruilen, hoor,' verdedigt Fien zichzelf. 'Maareh, mag ik mijn eigen laarzen? Ik wil er wel stoer uitzien als ik mijn prijs ophaal.'

- Susan Schaeffer -

3 donderdag oktober

Bedriegen

Een blinde vader

De vader van Jakob en Esau is blind. Dan kun je niet zien wat er om je heen gebeurt. Omstanders kunnen je makkelijk bedriegen. Op welke manier? Moeder Rebekka maakt er ook listig gebruik van. Ze bedenkt een gemeen plannetje. Ten gunste van Jakob, haar lievelingszoon.

Slim gedaan? (2)

Zing na het verhaal het lied over Jakob. Het tweede couplet hoort bij dit verhaal. Bladmuziek: pagina 147; cd-1: track 29 en 30. Liedteksten: www.trefwoord.nl

Jongsten

Vader Isaak bedrogen (2)

Een vertelling naar Genesis 27. Jakob heeft nu het eerstgeboorterecht. Daarom krijgt hij nu de zegen van God en bedriegt daarmee zijn vader.

'Esau? Esau, kom eens bij me!' Vader Isaak roept. Hij is heel oud en kan niet goed meer zien. Daar komt Esau al aan. Hij gaat de tent van zijn vader binnen. 'Ja, vader?'
 'Esau, jij bent het eerst geboren, jij bent nummer één,' zegt Isaak. 'Dan krijg jij van mij nu de goede woorden van God. Maar schiet eerst een geitje. En ga dat vlees lekker voor mij braden. Dan zal ik je zegenen.'
 'Goed vader,' zegt Esau. Hij denkt er helemaal niet meer aan dat hij met Jakob geruild heeft. Jakob is nu de eerste. Hij heeft de jas met de één erop.
 Esau pakt z'n pijl en boog en gaat het bos in.

Moeder Rebekka heeft alles gehoord. 'Jakob! Kom eens! Ik moet je wat vertellen!'
 Jakob loopt snel de tent in.
 'Luister goed naar mij, Jakob,' zegt Rebekka. 'Esau gaat vlees braden. Voor vader Isaak. Dan krijgt hij de goede woorden van God.'
 Jakob schrikt. Dat kan niet. 'Ik ben toch de eerste? Ik heb toch de jas met de één erop?' zegt hij.
 Moeder Rebekka knikt. Ze weet dat Jakob met Esau geruild heeft. Jakob mocht de eerste zijn en Esau kreeg een kom soep. 'Daarom heb ik een plannetje bedacht,' zegt ze. 'Ik ga vlees braden. Ik weet precies wat Isaak lekker vindt.'